

NOTAT

vedrørende høringsvar til L...

Forslag til lov om ændring af en række love på miljøområdet

(Ændring af håndhævelsesbestemmelser m.v., herunder som opfølgning på lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter)

Udkast til lovforslaget blev udsendt i ekstern høring med brev af 29. juli 2004. Høringsfristen udløb den 1. september 2004. Udvalget har samtidig fået tilsendt kopi af høringsvarene.

Lovforslaget blev sendt til høring hos en bred kreds, jf. bemærkningerne til lovforslaget. Forslaget under § 5, nr. 2, har dog kun været i høring hos Sikkerhedsstyrelsen, DANAK, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Erhvervs- og Boligstyrelsen, Finansministeriet, Eurolab-Danmark, Dansk Industri, Dansk KvalitetssikringsGruppe DHI, Skov- og Naturstyrelsen, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Bornholms Regionskommune.

Miljøstyrelsen har modtaget i alt 43 høringsvar og 8 supplerende høringsvar, hvoraf 21 myndigheder og organisationer oplyser enten at man ikke har bemærkninger til lovforslaget, eller at man ønsker lovforslaget velkomment. Miljøstyrelsen har derudover modtaget i alt 4 høringsvar vedr. § 5, nr. 2, hvoraf 2 myndigheder og organisationer oplyser enten at man ikke har bemærkninger til lovforslaget, eller at man ønsker lovforslaget velkomment.

Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat, er der foretaget korrektioner i lovforslaget, herunder efter drøftelser med Justitsministeriet.

Svarene har især berørt følgende punkter:

1. Det principielle forhold til retssikkerhedsloven og timingen i lovforslaget
2. Betingelserne for, at myndighederne kan kræve betaling fra virksomhederne for undersøgelser
3. Udformning af adgangsbestemmelserne, herunder særlig adgangen til at fjerne genstande.
4. Adgang til at kræve oplysninger fra visse tredjemænd og ansatte.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringsvar til de ovenfor nævnte punkter. Kommentarer hertil er anført i kursiv.

Det skal bemærkes, at høringsvarene kun er gengivet i hovedtræk. Ønskes detaljerede oplysninger om svarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringsvar.

Generelle bemærkninger

1. Det principielle forhold til retssikkerhedsloven og timingen i lovforslaget

Dansk Industri, Dansk Autogenbrug og Danmarks Naturfredningsforening samt de kommunale parter er enige i, at der er behov for at sikre, at miljøtilsynet fortsat kan foregå effektivt, også i tilfælde, hvor virksomheden risikerer at inkriminere sig selv.

De kommunale parter og Danmarks Naturfredningsforening støtter generelt forslagene.

Dansk Industri, Dansk Landbrug, Landbrugsraadet, North Sea Operators Committee – Denmark og Danmarks Rederiforening finder, at lovforslaget går videre, end det er dokumenteret nødvendigt som følge af retssikkerhedsloven. DI finder, at det bør begrænses til de forslag, der er nødvendige som følge af retssikkerhedsloven. DL og LR anfører, at det helt bør udskydes til evalueringen af retssikkerhedsloven i 2006, eller at der i det mindste bør sondres klart mellem hvad der nødvendigt p.g.a. retssikkerhedsloven, og hvad der ligger derudover.

Organisationerne lægger desuden vægt på, at det sikres, at der ikke sker en omgåelse af garantierne i retssikkerhedsloven. Særlig Advokatrådet, Rederiforeningen og North Sea Operators Committee – Denmark finder visse af forslagene betænkelige i den relation, herunder bemærkningerne om, at myndighederne også i en situation, hvor retssikkerhedslovens § 10 finder anvendelse, kan træffe afgørelse i relation til virksomheden på det foreliggende grundlag, selv om der mangler oplysninger til en præcis vurdering af risikoen.

Advokatrådet finder, endvidere, at det sidstnævnte i givet fald bør fremgå af selve lovteksten, og DANVA spørger, om ministeriet er sikker på, at det er tilstrækkeligt klart i det foreslåede § 48, stk. 4, i kemikalieloven, at der også kan nedlægges forbud i § 10-situationer.

Dansk Landbrug, Landbrugsraadet og Danmarks Naturfredningsforening udtrykker betænkelighed ved, om forslagene vil skade det samarbejdsprægede tilsyn på miljøområdet.

Dansk Landbrug og Landbrugsraadet finder, at afgrænsningen til politiets arbejde er vigtig, også fordi tilsynsarbejdet for mange virksomheder udløser brugerbetaling.

KL og DANVA understreger vigtigheden af vejledning på området, og Danmarks Naturfredningsforening anfører, at det er et problem, at reglerne i retssikkerhedsloven og lovforslaget er så svære og nødvendiggør, at myndighederne i den daglige administration skal tage stilling til vanskelige afgrænsningsspørgsmål.

KL og Københavns kommune understreger vigtigheden af evalueringen af retssikkerhedsloven i 2006, og at Miljøstyrelsen følger op på konsekvenserne på miljøområdet.

Miljøministeriets bemærkninger:

Miljøministeriet vurderer, at det er nødvendigt at sikre, at tilsyn og håndhævelse på miljøområdet kan fortsætte på samme niveau som hidtil, også efter retssikkerhedslovens ikrafttræden. De foreslåede nye og præciserede hjemler til, at myndighederne kan skaffe sig oplysninger på anden måde end ved at få oplysninger fra virksomhederne, og at virksomhederne fortsat skal bære omkostningerne ved de undersøgelser, myndighederne finder nødvendige, vil være nødvendige i visse situationer, som kan opstå som følge af retssikkerhedslovens regler om selvinkriminering, hvis ikke tilsyns- og håndhævelsesmulighederne skal forringes. Om disse situationer i praksis viser sig at opstå ofte eller sjældnere, er ikke afgørende for det principielle behov for at sikre, at redskaberne er til stede til forsvarligt tilsyn og håndhævelse og til at sikre, at forureneren-betaler-princippet

ikke kan omgås ved at påberåbe sig selvinkrimineringsforbuddet. F.s.v.a. de love, hvor ministeriet vurderer, at de eksisterende redskaber er tilstrækkelige, er der ikke foreslået ændringer. Det gælder bl.a. en række love på naturområdet.

Ministeriet har vurderet, at afgørelse af, om der skal indføres mere generelle hjemler til at afkræve tredjemand oplysninger, bør udskydes, jf. nedenfor under 4.

Ministeriet finder ikke, at forslagene er udtryk for en omgåelse af garantierne i retssikkerhedsloven. Justitsministeriet er enig i denne vurdering. Selvinkrimineringsforbuddet har relation til straffesager, og regulerer ikke, i hvilket omfang virksomheder kan blive pålagt at betale for undersøgelser eller på hvilket grundlag administrative beslutninger skal træffes. Af hensyn til beskyttelse af miljø og sundhed er det nødvendigt, at myndighederne kan agere, også i situationer, hvor retssikkerhedslovens § 10 finder anvendelse.

Justitsministeriet finder desuden, at det er mest korrekt, at spørgsmålet om, hvorvidt der kan træffes afgørelser på det samme grundlag, uanset hvorfor oplysninger ikke afgives, behandles i bemærkningerne og ikke i selve lovteksten. Dette gælder også i forhold til den foreslåede § 48, stk. 4, i kemikalieloven.

De dele af lovforslaget, der ikke har sammenhæng med retssikkerhedsloven, har hovedsagelig karakter af præciseringer og mindre ændringer af håndhævelsesreglerne, som man har skønnet ikke kunne bære et selvstændigt lovforslag, og som derfor tages med i nærværende lovforslag, fordi dette vedrører håndhævelsesbestemmelserne.

Det er præciseret i bemærkningerne, hvilke dele der har sammenhæng med retssikkerhedsloven, og hvilke der ikke har.

Ministeriet vurderer, at de nye redskaber ikke vil afskære myndighederne fra fortsat at benytte sig af en dialogbaseret tilsynsform på miljøområdet over for de virksomheder, som ønsker samarbejde med myndighederne.

Der vil blive udarbejdet en vejledning til amter og kommuner om retssikkerhedslovens anvendelse på miljøområdet.

Afgrænsningen til politiets arbejde skal følge reglerne i retssikkerhedslovens § 9 om afgrænsningen mellem strafferetsplejen og forvaltningens administrative beføjelser til at foretage tvangsindgreb. Dette vil også blive behandlet i ovennævnte vejledning.

2. Betingelserne for, at myndighederne kan kræve betaling for undersøgelser fra virksomhederne

Dansk Industri finder, at forslagene om, at myndighederne kan udføre undersøgelser eller overtage egenkontrollen for virksomhedernes regning, varetager et berettiget hensyn til at kunne opretholde et effektivt tilsyn og til, at virksomhederne ikke skal kunne opnå besparelser ved at påberåbe sig selvinkrimineringsforbuddet. De udtrykker imidlertid bekymring for, om udgifterne konkret kan risikere at blive for store, således at der bliver tale om en omgåelse af selvinkrimineringsforbuddet. De foreslår et skærpet proportionalitetskrav. Med hensyn til overtagelse af egenkontrollen finder DI, at bestemmelsen klarere bør sondre mellem de tilfælde, hvor retssikkerhedslovens § 10 finder

anvendelse og andre tilfælde, og det bør angives nærmere, i hvilke andre tilfælde bestemmelsen finder anvendelse.

Advokatrådet, North Sea Operators Committee – Denmark og Danmarks Rederiforening finder, at bestemmelserne kan være udtryk for omgåelse af retssikkerhedslovens § 10, idet den pågældende kan føle sig presset til at afgive oplysningerne.

North Sea Operators Committee – Denmark og Danmarks Rederiforening finder, at sådanne undersøgelser må være led i almindelig myndighedsefterforskning, der som udgangspunkt må være på myndighedens regning.

Advokatrådet foreslår, at det præciseres, at kun udgifter til *nødvendige* undersøgelser kan kræves refunderet, og finder ikke, at myndighederne bør kunne overtage egenkontrollen uden for § 10-tilfælde. De finder endvidere ikke, at der bør være mulighed for at afkræve virksomhederne et større beløb, end hvad der ville være en følge af et påbud, samt at det bør præciseres, at loven ikke har til hensigt at stille myndighederne bedre i § 10-tilfælde end ellers. Advokatrådet henleder endvidere opmærksomheden på forvaltningslovens § 9, stk.3, hvorefter straffesager ikke er omfattet af retten til aktindsigt. Dette kan ifølge rådet gøre det vanskeligt for parten at vurdere, om der bør gives samtykke til at give oplysninger frivilligt.

Dansk Idrætsforbund mener kun bestemmelserne skal finde anvendelse, hvis der er en meget konkret mistanke om en forsætlig overtrædelse, og finder ikke, at der er noget behov for at myndighederne kan overtage egenkontrollen.

Dansk Autogenbrug finder, at myndighederne kun bør kunne overtage egenkontrollen fra en miljøcertificeret virksomhed, hvis der er en veldokumenteret mistanke eller den har nægtet at udlevere relevante data fra egenkontrollen.

Håndværksrådet finder, at virksomhederne kun bør kunne pålægges at betale, hvis de efterfølgende dømmes i en straffesag.

Dansk Transport og Logistik og International Transport Danmark finder, at der ikke bør være betalingspligt, hvis det efterfølgende viser sig, at kravet om undersøgelse var ubegrundet.

Amtsrådsforeningen rejser spørgsmålet om, hvorvidt klage over en afgørelse om at foretage undersøgelser / overtage egenkontrollen vil have opsættende virkning, og finder, at dette ikke bør være tilfældet. De finder endvidere, at det konsekvent bør præciseres, at betalingspligten gælder både ved undersøgelser, der foretages af myndigheden selv, og ved undersøgelser, som udføres for myndigheden af en ekstern part.

Miljøministeriets bemærkninger:

Forslaget skal sikre, at beskyttelse af miljø og sundhed kan ske på det hidtidige niveau, og at forurenere-betaler-princippet fortsat finder anvendelse, også i situationer, hvor retssikkerhedslovens § 10 finder anvendelse. Formålet er således ikke at presse virksomheder til at afgive oplysninger, som § 10 giver dem ret til at nægte at give. Formålet er heller ikke at vælte omkostninger over på virksomhederne i § 10-situationer, som myndighederne selv må bære, hvis man ikke er i en § 10-situation. Der kan kun kræves betaling for undersøgelser til belysning af

forhold, som det ellers ville påhvile virksomheden at fremskaffe oplysninger om. Dette fremgår af bestemmelseernes ordlyd og er præciseret i bemærkningerne.

Det er endvidere klart, at myndighederne kun må foretage og kræve betaling for undersøgelser, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver. Dette er præciseret i bestemmelsen. Ligesådan skal myndighederne udføre undersøgelserne så billigt de kan. Det er præciseret i bemærkningerne, at proportionalitetsprincippet naturligvis skal være opfyldt.

Virksomheden vil have mulighed for at komme med indsigelser i forbindelse med partshøring, før myndigheden træffer afgørelse, og kan herunder også gøre indsigelser i forhold til den foreslåede undersøgelses omfang eller metode. Der vil endvidere være adgang til at klage over afgørelserne i mindst samme omfang, som der ville kunne klages over de pålæg om at komme med oplysninger, som de erstatter.

Myndighederne vil ligesom ved eksisterende hjemler til at foretage selvhjælpshandlinger kunne kræve deres nødvendige omkostninger dækket, også selv om virksomheden eventuelt ville have kunnet fremskaffe oplysningerne billigere selv, f.eks. fordi de ville have brugt eget laboratorium eller allerede lå inde med oplysningen, men ikke ville udlevere den.

Som i tilfælde af påbud, selvhjælpshandlinger m.v. efter de gældende regler, må nødvendigheden af undersøgelsen bedømmes på grundlag af de oplysninger, som myndigheden har kunnet fremskaffe på afgørelsestidspunktet. At det efterfølgende viser sig, f.eks. ved de foretagne undersøgelser, at situationen ikke var så alvorlig som myndighederne havde grund til at frygte, ændrer ikke på gyldigheden af afgørelsen eller på betalingspligten. Dette er analogt med situationen ved påbud om undersøgelser efter f.eks. miljøbeskyttelseslovens § 72 og en evt. selvhjælpshandling til opfyldelse af et sådant påbud

Den eneste undtagelse til dette princip findes i jordforureningslovens § 76, stk. 4, hvorefter en påbudsadressat har krav på refusion af udgifter til påbudte undersøgelser, hvis det viser sig, at der slet ikke var nogen forurening, eller at den ikke – hverken helt eller delvis – stammer fra den pågældende. Denne undtagelse finder i praksis sjældent anvendelse, hvis betingelserne for at udstede et påbud har været til stede. Den vil formentlig endnu sjældnere/aldrig være relevant i relation til de situationer, der her er tale om, da man jo kun er inde i de foreslåede bestemmelser om at foretage undersøgelser i § 10-situationer, hvis myndigheden har konkret mistanke (baseret på konkrete oplysninger) om et strafbart forhold. For alle tilfældes skyld er der dog i lovforslaget indføjet en bestemmelse om, at § 76, stk. 4, også finder anvendelse i relation til den foreslåede § 73 af jordforureningsloven, så man også i jordforureningsloven sikrer fuld overensstemmelse med reglerne om undersøgelsespåbud.

Da de foreslåede regler kan være nødvendige i alle tilfælde, hvor retssikkerhedslovens § 10 finder anvendelse, kan kriteriet for at anvende dem ikke indskrænkes yderligere, f.eks. til mistanke om forsætlige overtrædelser. Det bemærkes, at hvis overtrædelserne har en karakter, hvor myndigheden ikke agter at foretage politianmeldelse, vil man slet ikke være inde i § 10, og de normale oplysningspligter finder anvendelse. Desuden finder de foreslåede bestemmelser ikke anvendelse, hvis den pågældende frivilligt afgiver de pågældende oplysninger, så den mulighed foreligger altid.

Miljøministeriet vurderer fortsat, at der er behov for, at myndighederne i visse situationer kan overtage egenkontrollen. Dette gælder dels i § 10-situationer og tilfælde, hvor det er nærliggende

at antage, at der kan opstå en § 10-situation i fremtiden, så myndighederne ikke vil kunne kræve egenkontrolresultater udleveret. Dels finder ministeriet det hensigtsmæssigt og naturligt, når man indfører dette redskab i forbindelse med § 10-situationer, at man også kan bruge det i andre situationer, hvor virksomheden ikke via indskærpelse og evt. skærpelse af egenkontrolvilkårene kan bringes til at overholde sine egenkontrolforpligtelser. De øvrige eksisterende håndhævelsesmidler (selvhjælpshandling og politianmeldelse) kan bruges, men er mindre egnede i dette tilfælde, hvor det drejer sig om overholdelse af en løbende kontrolforpligtelse. En straffesag tager lang tid at gennemføre. De eksisterende hjemler til selvhjælpshandlinger forudsætter, at myndigheden, hver eneste gang virksomheden skulle foretage en måling, konstaterer, at virksomheden ikke har gjort det og herefter foretager en selvhjælpshandling. Hvis en virksomhed vedvarende, trods indskærpelser, ikke foretager væsentlig egenkontrol eller ikke gør det korrekt, er det eneste virkeligt effektive håndhævelsesmiddel i dag derfor at nedlægge forbud mod virksomheden. I nogle tilfælde af denne art, kan den foreslåede hjemmel derfor være hensigtsmæssig.

Bestemmelserne om overtagelse af egenkontrol er i ordlyd og bemærkninger præciseret med hensyn til, i hvilke andre tilfælde end § 10-situationer myndighederne kan overtage egenkontrollen, således at det er klart, at der skal være tungtvejende grunde for at overtage egenkontrollen, og at det i hvert fald normalt forudsætter, at der er tale om situationer, der nærmer sig en § 10-situation og/eller at egenkontrolreglerne er blevet indskærpet uden virkning. Det følger således bl.a. af proportionalitetsprincippet, at egenkontrollen ikke kan overtages, hvis mindre indgribende midler er tilstrækkelige.

Egenkontrollen kan kun overtages for en begrænset periode. Det er således ikke meningen, at myndigheden permanent skal overtage virksomhedens forpligtelse.

Hvis en miljøcertificeret virksomhed vedvarende skulle undlade at overholde sine egenkontrol- eller andre forpligtelser, vil bestemmelserne kunne anvendes over for denne på linje med andre virksomheder, ligesom andre håndhævelsesinstrumenter kan anvendes over for disse virksomheder, hvis de overtræder reglerne.

Med hensyn til opsættende virkning af klage er Miljøministeriet enig i, at spørgsmålet bør reguleres. Da adgangen til at foretage undersøgelser m.v. som oftest træder i stedet for adgangen til at give påbud om undersøgelser, hvor klage har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet, findes det mest hensigtsmæssigt, at den samme regel indføres her. Lovforslaget er således suppleret med regler herom. Hvis der er tale om et akut tilfælde eller et tilfælde, der udvikler sig til at blive akut under klagesagens behandling, vil tilsynsmyndigheden have mulighed for at bruge eksisterende bestemmelser om akutte selvhjælpshandlinger uden påbud.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne, at også udgifter til ekstern bistand kan kræves dækket.

Med hensyn til forvaltningslovens § 9, stk. 3, bemærkes, at denne bestemmelse ikke omfatter akter/oplysninger, som – parallelt med, at de indgår i en straffesag – også indgår i en forvaltningssag. Myndighederne kan således ikke nægte aktindsigt i grundlaget for deres beslutninger efter de foreslåede bestemmelser eller eksisterende påbudsbestemmelser m.v. under henvisning til § 9, stk. 3.

3. Udformning af adgangsbestemmelserne, herunder særlig adgangen til at fjerne genstande.

En del erhvervsorganisationer har udtrykt betænkelighed ved de direkte og indirekte tab, som en fjernelse af genstande, herunder computere og vareprøver, kan forvolde.

DI og Advokatrådet anfører, at det i visse tilfælde kan være i strid med grundlovens § 73 at fjerne genstande.

DI, Advokatrådet og Danmarks Rederiforening anfører, at det bør præciseres, at fjernet materiale skal returneres uden ugrundet ophold/straks efter endt brug.

DI og Danmarks Rederiforening anfører, at det bør præciseres, at proportionalitetsprincippet gælder, og at man i den forbindelse også skal tage driftstab og kontraktlige forpligtelser i betragtning. DI anfører desuden, at myndighederne bør medbringe fotokopieringsudstyr.

DI, Dansk Landbrug, Landbrugsraadet og Dansk Transport og Logistik og International Transport Danmark finder, at der bør udleveres en detaljeret kvittering i alle tilfælde og ikke kun på anmodning.

DI mener at pligten for producent eller importør til at godtgøre detailhandlere fakturaprisen for en udtagen vareprøve kan være i strid med grundlovens § 73, og at det i hvert fald bør være tilstrækkeligt, at et nyt eksemplar leveres eller at beløbet krediteres.

DI rejser desuden spørgsmålet om tilfælde, hvor de pågældende varer ikke tilhører den, hos hvem de ønskes fjernet, er dækket af bestemmelsen.

Datatilsynet finder bestemmelsen vidtgående og har rejst en række spørgsmål om forholdet til persondataloven, særlig i det tilfælde, at der fjernes computere, hvorpå der ligger personoplysninger. De henleder endvidere opmærksomheden på brevhemmeligheden.

Miljøministeriets bemærkninger:

Det er indføjet i bemærkningerne til bestemmelserne, at myndighederne skal overholde proportionalitetsprincippet, hvis de fjerner genstande fra virksomheden, og herunder at det ikke må ske, medmindre det er nødvendigt. Ministeriet finder dog ikke, at der er grund til at pålægge myndighederne selv at medbringe fotokopieringsudstyr. Hvis der kan foretages kopiering m.v. på virksomheden skal dette ske. Det er også præciseret i bemærkningerne, at genstandene, f.eks. computere – skal leveres tilbage hurtigst muligt, når myndigheden har haft lejlighed til at udtrække og kopiere de oplysninger, som søges.

Det bemærkes, at en tilsvarende hjemmel til at fjerne de medier, hvorpå oplysninger befinder sig, findes i konkurrenceloven. I modsætning til denne lov finder Miljøministeriet det ikke hensigtsmæssigt at fastsætte præcise regler for, hvor hurtigt disse skal returneres, idet reglerne vil kunne omfatte mange meget forskelligartede tilfælde. Det vurderes desuden, at det vil være sjældent forekommende, at myndighederne vil være nødt til at fjerne udstyr m.v., som er nødvendigt for virksomhedens drift, eller hvor det i øvrigt vil være meget indgribende.

I forhold til persondataloven er det præciseret i bemærkningerne, at myndighederne som dataansvarlige skal overholde persondataloven, herunder at myndighederne kun må søge relevante og nødvendige oplysninger, og at de særlig ikke må undersøge eller kopiere dele af materialet, som

måtte indeholde uvedkommende personoplysninger, f.eks. oplysninger om ansatte eller privat e-mailkorrespondance.

Hjemmel til udtagelse af vareprøver uden vederlag er helt gængs i produktlovgivningen.

Reglen om, at producent eller importør skal refundere fakturaprisen, hvis prøven udtages i detailladet, er identisk med en regel i § 50 i kemikalieloven, som har fungeret i mange år uden problemer. Det vurderes som rimeligt, at det er producenter og importører (som de ansvarlige for, at produktet overholder reglerne), der bærer omkostningen ved kontrollen, og ikke en detailhandler, hvor myndigheden tilfældigvis finder produktet. Det er imidlertid indføjnet i reglen, at producent eller importør kan vælge i stedet at levere en erstatningsvare til den pågældende.

Det er ikke i bestemmelsen gjort til en betingelse, at den hos hvem prøven udtages/genstanden fjernes også er ejer af denne. Det afgørende vil være, om myndigheden har en saglig grund til at medtage den pågældende genstand.

Justitsministeriet er enig i, at bestemmelsen ikke er udtryk for ekspropriation, og at der heller ikke i øvrigt er problemer i forhold grundlovens bestemmelser, herunder om meddelelshemmeligheden.

4. Adgang til at kræve oplysninger fra visse tredjemænd og ansatte.

DI finder det problematisk, at en tredjepart pålægges arbejde med at finde oplysninger frem og sende dem til myndigheden. De peger desuden på, at det vil være konkurrenceforvridende, idet der ikke vil kunne kræves oplysninger af udenlandske firmaer, og at den ansvarlige virksomhed meget let vil kunne omgå reglen ved netop at benytte udenlandske firmaer. De finder derfor, at bestemmelsen bør indskrænkes til tilfælde, hvor myndigheden ikke kan kræve oplysninger af den mistænkte pga. retssikkerhedslovens § 10, at den kun bør omfatte oplysninger, som er videregivet til den mistænkte og at der skal gives en godtgørelse for arbejdet med at finde oplysningerne.

Dansk Landbrug og Landbrugsraadet peger på loyalitetskonflikt ved pligt til at videregive fortrolige oplysninger.

Dansk Gasteknisk Center a/s anfører, at afgivelse af oplysninger fra en akkrediteret virksomhed er i strid med fortrolighedsreglerne i standarder for akkrediteret måling.

DANAK finder, at en videregivelsespligt ikke harmonerer særlig godt med standarderne for akkrediteret måling, men at der ikke er noget til hinder for at lovgive om det.

DI finder det problematisk at pålægge *ansatte* en oplysningspligt, da de kan komme i en loyalitetskonflikt, og det er et indgreb i ledelsesretten. De finder at der bør vises betydelig tilbageholdenhed med at anvende sanktioner over for ansatte. Desuden rejses spørgsmål, om reglen skal omfatte tidligere ansatte.

Danmarks Rederiforening finder, at ledelsen på forhånd bør orienteres om, hvem af de ansatte der kontaktes.

LO peger på, at en pligt for ansatte til at give oplysninger bør kombineres med enten en afskedigelsesbeskyttelse eller krav på anonymitet.

DI, Dansk Landbrug og Landbrugsraadet foreslår, at man evt. kan lave særlige regler, der gælder i ulykkessituationer.

Datatilsynet peger på, at der ved videregivelse af personoplysninger er en lang række bestemmelser i persondataloven, der skal overholdes.

Miljøministeriets bemærkninger

Miljøministeriet har på baggrund af de rejste indvendinger fundet, at behovet for at kunne kræve oplysninger fra andre end virksomheden selv bør overvejes nærmere, bl.a. på baggrund af erfaringer med retssikkerhedsloven. Bestemmelserne rejser en del principielle spørgsmål, og de bør derfor ikke indføres, hvis der ikke er et reelt behov. En vurdering af behovet vil derfor indgå i forbindelse med Miljøministeriets opfølgning på retssikkerhedsloven og ministeriets bidrag til evalueringen af denne i 2006. På den baggrund vil det blive overvejet, om der skal indføres generelle hjemler til at kræve oplysninger fra leverandører, ansatte m.v., og om der i givet fald er grund til at fravige retssikkerhedslovens regel om, at ansatte i virksomheder, der er juridiske personer, identificeres med virksomheden i relation til retssikkerhedslovens § 10.

Konkrete bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 2, nr. 3 (Havmiljølovens § 45 a):

Forsvarsministeriet har foreslået, at ”den ansvarlige” præciseres til ”ejerens af skibet eller platformen”, da det ikke altid er den samme, der ansvarlig for skibet og lasten.

Miljøministeriet fastholder den foreslåede formulering. Årsagen hertil er, at bestemmelsen ikke kun retter sig til skibe og platforme, men også til f.eks. forhandlere, importører, eksportører, jf. § 41. Og i relation til hurtigfærger tænkes der f.eks. også på operatøren eller bareboat befragteren, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra ejeren af skibet, og som ved at have påtaget sig et sådant ansvar har erklæret sig indforstået med at overtage alle de pligter og ansvarsområder, som bekendtgørelse om miljøgodkendelse af hurtigfærger pålægger. Bemærkningerne er præciseret på dette punkt, så det er klart, at der – i lighed med de andre love – tænkes på driftsherren og ikke f.eks. kaptajn eller besætning på et skib.

Forsvarsministeriet har desuden foreslået forskellige konkrete præciseringer forskellige steder i bemærkningerne.

Miljøministeriet har præciseret forslaget efter nærmere drøftelse med forsvaret.

Til § 3, nr. 2 (vandforsyningslovens § 65, stk. 5):

DANVA foreslår, at der i bestemmelsen står ”miljø- eller sundhedsmæssige årsager”

Miljøministeriet er enig, og lovforslaget er rettet i overensstemmelse hermed.

Til § 1, nr. 4 (miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 2):

DI spørger, om der er behov for økonomiske eller regnskabsmæssige oplysninger ved kontrol af produkter.

Miljøministeriet kan som eksempel på et sådant behov nævne kontrol med reglerne om pant for emballager til øl og læskedrikke.

Reglen er præciseret, så det er klart, at den omfatter tilsyn med alle regler knyttet til produkter, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven, og ikke kun regler om produkternes egenskaber.

Til § 5, nr. 2 (nr. 3 i det fremsatte lovforslag) (Kemikalielovens § 48):

DI efterlyser afklaring af forholdet til produktsikkerhedsloven.

Miljøministeriet kan oplyse, at produktsikkerhedsloven ikke berører reglerne i kemikalieloven, og at håndhævelsesreglerne i kemikalieloven relaterer sig til overtrædelser af reglerne i kemikalieloven.

Til § 5, nr. 2 (i det fremsatte lovforslag) (Kemikalielovens § 43, stk. 3):

DANAK har foreslået, at der tages stilling til, om forvaltningsloven og offentlighedsloven skal finde anvendelse, når opgaver overlades til en privat organisation, og påpeget, at den private organisation kan have behov for adgang til ejendom. DANAK har desuden foreslået en række præciseringer i bemærkningerne.

Dansk Kvalitetssikringsgruppe har foreslået, at det fremgår, at det skal sikres, at den udpegede organisation til enhver tid er uafhængig af de forhold og de virksomheder eller organisationer, der skal udøves beføjelser overfor.

Miljøministeriet er enig i DANAK's bemærkninger, og det er derfor i lovforslaget indføjet, at forvaltningsloven og offentlighedsloven finder anvendelse, samt i bemærkningerne, at miljøministeren vil bemyndige DANAK til at kunne få adgang til ejendom i medfør af kemikalielovens § 49, ligesom DANAK's øvrige forslag til præciseringer er fulgt.

Miljøministeriet er naturligvis enig i, at den udpegede organisation skal være uafhængig som anført af DKG, og anser det ikke for nødvendigt at skrive dette udtrykkeligt i bemærkningerne.

Øvrige konkrete bemærkninger

Affald danmark finder det mindre klart, hvordan reglerne i realiteten vil påvirke offentlige selskaber.

Miljøministeriet vil tage spørgsmålet op i forbindelse med den kommende vejledning om gennemførelse af retssikkerhedsloven på miljøområdet.

Søfartsstyrelsen spørger, om ministeriet er sikker på, at der er hjemmel til at tage olieprøver fra et skib i havn, hvis der er mistanke om forurening uden for dansk havområde.

Miljøministeriet kan oplyse, at denne problemstilling vil blive taget op forbindelse med den generelle revision af havmiljøloven, som er under forberedelse.

Bemærkninger til konsekvenser:

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen finder ikke, at forslaget vil have væsentlige administrative eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Københavns kommune anfører, at det er svært at vurdere, i hvor mange tilfælde bestemmelserne vil blive anvendt, men at det formentlig ikke bliver i så mange.

DI, Dansk Landbrug og Landbrugsraadet er ikke enige i, at forslaget ikke får væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forsvarsministeriet anfører, at de forventer ekstraudgifter for det offentlige pga. lovforslaget.

Miljøministeriet vurderer fortsat, at forslaget ikke vil have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. De foretagne ændringer, særlig at der ikke foreslås hjemmel til at kræve oplysninger af andre virksomheder end den mistænkte, minimerer yderligere forslagets konsekvenser.

Forsvarsministeriet og Miljøministeriet er efter drøftelse af spørgsmålet enige om, at forslaget ikke medfører væsentlige økonomiske konsekvenser for staten.